

Arrest

nr. 272 871 van 18 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PACQUOT *loco* advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 25 november 2020, diende op 25 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 23 december 2021 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 23 december 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 25/11/2020
Overdracht CGVS: 09/02/2021*

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 11 juni 2021 van 9.45u tot 13u00, in aanwezigheid van een tolk die het Farsi machtig is. Uw advocaat, Meester Braun loco Andrien, was hierbij aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, een sjiïet te zijn en afkomstig te zijn uit Parachinar, Kurram Agency, in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, Pakistan. U zou daar blijven wonen tot u in 2003 met uw familie omwille van de algemene situatie in uw regio richting Quetta verhuisde. Na anderhalf jaar daar te hebben gewoond keerde uw familie terug naar Parachinar, maar nadat uw broer ginds het leven zou laten, besloot uw familie Pakistan te ontvluchten. U reisde in 2005 met het gezin richting Iran en ging er wonen in Teheran. U kon er echter niet werken, had er geen verblijfsdocumenten en omdat u vreesde gedeporteerd te worden verliet u in 2019 Iran. U reisde via Griekenland en Frankrijk richting België, waar u op 25 november 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. U stelde niet terug te kunnen keren naar Pakistan omdat u omwille van uw geloof in gevaar zou zijn. Bovendien spreekt u geen Urdu, bent u opgegroeid in Iran en bent u niet vertrouwd met Pakistan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u, naast een originele geboorteakte ook nog volgende kopieën neer: een B-form, een huurcontract uit Iran, een bankkaart uit Iran, een paspoort op naam van M. H., uw schooldocumenten, de huwelijksakte van uw ouders, een identiteitskaart van één van uw zussen, uw lidkaart van de sportclub, uw vaccinatiekaart, de identiteitskaarten van uw ouders, het paspoort van uw moeder en foto's van u en uw gezin in Iran.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorafgaandelijk moet er worden gesteld dat uw vrees voor vervolging en uw reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden beoordeeld ten opzichte van uw land van herkomst in casu Pakistan. Wat betreft uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u in Iran, waar u jarenlang zou hebben verbleven, zou hebben gekend moet dan ook worden gesteld dat zij in uw hoofde geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenzeer dient echter inzake uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst en het land waarvan u ook de nationaliteit draagt (Pakistan), te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie, en wel om volgende redenen.

Zo verklaarde u vooreerst niet terug te kunnen keren naar Pakistan aangezien u er als sjiïet gevaar zou lopen. U dan ook gevraagd wat precies u diende te vrezen stelde u nogal algemeen er in gevaar te zijn, er in angst te moeten leven en meende u dat elke sjiïet een doelwit is voor de taliban. U verklaarde dan ook oorspronkelijk Pakistan te hebben verlaten daar jullie leven er in gevaar was. Gepolst naar verdere informatie bleek uw familie er echter nooit enige persoonlijke problemen te hebben gekend en verwees u enkel naar het conflict tussen sjiïeten en soennieten. Het hoeft dan ook geen betoog dat het louter verwijzen naar de algemene situatie onvoldoende is om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken. U haalde daarnaast geen specifieke reden aan waarom net u tot doelwit zou worden gemaakt, al verwees u wel naar het overlijden van uw broer M. in 2005. Dient echter te worden opgemerkt dat u de dood van uw broer M. niet wist te staven, waardoor dit in wezen niets meer is dan een blote bewering die u niet hard weet te maken. Aan de video's van de begrafenis die u tijdens het gehoor zou hebben getoond, kan evenmin enige bewijswaarde worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden de persoon in kwestie om het leven zou zijn

gekomen. U legde verder geen enkel stuk neer ter staving van diens overlijden en bovendien bleek u zijn dood niet preciezer te kunnen plaatsen dan “2005”. U bleek niet na te kunnen vertellen hoe hij overleden was, noch wie verantwoordelijk was voor zijn overlijden. Wat er ook van zij, mocht er evenwel nog enig geloof worden gehecht aan het overlijden van een familielid, quod non, wenst het CGVS op te merken dat volgens uw verklaringen de persoon in kwestie het jammerlijk slachtoffer zou zijn geworden van een willekeurige aanslag. Te meer u ook verklaarde dat niemand van uw familie voordien persoonlijke problemen zou hebben gehad (met de taliban), kan hieruit bezwaarlijk een persoonlijke vrees voor vervolging blijken. Dient hierbij nog te worden opgemerkt dat uw familie regelmatig zou zijn teruggekeerd naar Pakistan, waarover later meer, waardoor de ernst en/of geloofwaardigheid van uw vrees enkel ondermijnd wordt. Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat het bijzonder bevreemdend is dat tussen uw vrienden op Facebook een profiel werd teruggevonden en waarvan u bevestigde dat het van uw broer A. H. was. Echter waarom op dit profiel ‘Remembering’ staat te lezen, hetgeen impliceert dat hij overleden is (en wellicht niet M.), bleek u evenmin te kunnen verklaren. Dat u daarenboven op Instagram dan weer een profiel zou volgen op naam van M. H., net dezelfde naam zoals uw vermeende overleden broer, is in dit licht opvallend (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7-9, 25-26).

Hoe dan ook, u meende daarnaast in ondergeschikte orde evenmin terug te kunnen keren naar Pakistan aangezien u geen Urdu spreekt, u bent opgegroeid in Iran en u er bijgevolg niemand kent, al kan ook dit evenmin overtuigen. U immers gevraagd wat precies het probleem zou zijn in Pakistan, beweerde u nogal vaag dat u er niet kunt “vooruitgaan”, noch zou kunnen studeren of werken. Gevraagd waarom dat zo zou zijn, meende u dan weer dat u de taal niet kent en bijgevolg niet zou kunnen werken. Bovendien hebt u slechts een geboorteakte, en meende u nogal weinig concreet dat “misschien zullen ze zeggen dat ik geen Pakistaan ben”. U komt aldus niet verder dan te verwijzen naar louter algemene informatie of het opwerpen van algemene beweringen, doch toont nergens aan dat u omwille van uw verblijf in Iran, zich niet meer zou willen of kunnen integreren in de Pakistaanse maatschappij. Opnieuw betreft het louter een blote bewering die op geen enkele wijze in concreto wordt uitgewerkt of gestaafd. Bovendien dient te worden opgemerkt dat, ofschoon u meende geen Urdu te kunnen spreken, u net als ruim 20 miljoen andere Pakistanen, wel het Pashtu onder de knie zou hebben. Dat u zich niet verstaanbaar zou kunnen maken lijkt maar weinig waarschijnlijk en gezien u naast Pashtu ook Farsi, Engels en klaarblijkelijk wat Duits hebt geleerd, ziet het CGVS geenszins in waarom u Urdu niet aan dat rijtje zou kunnen toevoegen (CGVS, p. 19-20, 22-23).

Bovendien kan uw bewering niemand te hebben in Pakistan evenmin worden aanvaard. Immers verklaarde u ten gehore op het CGVS dat uw familie in Iran zou wonen, al zouden uw broer en vader heden in Pakistan verblijven om er gronden te verkopen. Daargelaten u allerm minst wist te staven dat dit de werkelijke beweegreden zou zijn voor hun terugkeer naar Pakistan (noch dat er strubbelingen zijn rondom deze verkoop), bleek dit bovendien niet de enige keer te zijn geweest dat uw familie zou zijn teruggekeerd naar Pakistan. Immers, zo beweerde u, zou uw vader regelmatig richting Pakistan zijn getrokken om er zijn paspoort en visum te vernieuwen, zou ook uw moeder om die reden richting Pakistan zijn teruggekeerd en zou zij zelfs naar Pakistan reizen om een erfeniskwestie te regelen. Nog frappanter was evenwel dat u meende dat uw broer in 2016 richting Pakistan zou trekken om te huwen. Uw vader en broer zouden heden ook in de ouderlijke woning in Parachinar verblijven, alwaar ook uw ooms en de schoonfamilie van uw broer zouden verblijven. U meende dan ook dat zij daar verder geen problemen zouden kennen, al beweerde u wel nogal vaag dat zij de regio niet zouden kunnen verlaten. Gevraagd waarom dat was antwoordde u louter “door het conflict van soennieten en sjiieten”, zonder dat u daar verder inhoudelijk iets aan kon toevoegen. Opnieuw volstaat het louter verwijzen naar de algemene situatie allerm minst. Wat er ook van zij, dat u aldus niemand zou kennen in Parachinar en bij uitbreiding in Pakistan, raakt dan ook kant noch wal. Bovendien kunnen vraagtekens worden gesteld bij uw bewering zelf nooit richting Pakistan te zijn getrokken. Immers kan niet worden ingezien waarom uw moeder, vader en broer een paspoort zouden aanvragen én vernieuwen, doch dit voor u zouden hebben nagelaten. Te meer ook de rest van uw familie over en weer zou reizen, lijkt het maar weinig waarschijnlijk dat u nooit deze stap zou hebben gezet. Dit vermoeden wordt overigens bevestigd daar, ofschoon u beweerde niemand te kennen in Parachinar/Pakistan, uw vriendenlijst op Facebook voornamelijk uit regiogenoten bestaat. Dat u uw vriendenlijst na afloop van het gehoor op het CGVS overigens besliste te verbergen, staft dit vermoeden en is tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid (CGVS, p. 4, 9-11, 12-14, 22-24).

Aldus mag, rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich opnieuw in Pakistan vestigt. Er kan immers ook redelijkerwijs worden aangenomen dat u, een gezonde jongeman, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen –alwaar u weldegelijk niemand kende-, bij terugkeer naar het

land waarvan u de nationaliteit bezit, over voldoende vaardigheden en contacten beschikt om in Pakistan een leven op te bouwen, of de draad terug op te pikken.

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas herstellen. Dient bovendien te worden benadrukt dat de bewijswaarde van Pakistaanse documenten, gezien 's lands corruptiegraad eerder beperkt is. Bovendien staven de door u neergelegde stukken slechts uw identiteit en herkomst, die van uw familie, alsook uw verblijf in Iran, hetgeen niet betwist wordt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noorden Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals “Zarb e-Azb” en “Radd-ul-Fasaad”, hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, is de groepering zich aan het hergroeperen in bepaalde regio's.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft, waarvan meer dan 80% in rurale gebieden leeft. Volgens ACLED werden er in 2020, 127 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 155 incidenten, waarvan het gros aanvallen van gewapende groeperingen waren. PICSS registreerde in deze periode 109 aanvallen door militanten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 127 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 77 en PICSS van 121 veiligheidsincidenten (waarvan 72 aanvallen door militanten). Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber. In Bajaur nam het aantal incidenten in 2021 en gedurende de eerste 7 maanden van 2021 toe. Ook in Khyber nam het aantal incidenten toe in de verslagperiode. Het geweld in Khyber en Bajaur is voornamelijk doelgericht, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Wat betreft Noorden Zuid- Waziristan zet de trend die reeds verschillende jaren bestaat zich verder in de verslagperiode. In 2020 nam zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers in Noord- en Zuid-Waziristan toe, een trend die zich verderzet in 2021. De doelgerichte moorden worden vooral op stamoudsten gepleegd. Daarnaast was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen, en hoewel er in de eerste helft van 2021 weliswaar sprake is van een toename van het aantal burgerslachtoffers, blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de gehele provincie beperkt bleef.

Het merendeel van het conflict-gerelateerd geweld dat in 2020 in de voormalige FATA-districten voorkomt, vindt voornamelijk plaats in Noord- en Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber alwaar de TTP probeert haar machtspositie terug te versterken door het uitvoeren van doelgerichte aanvallen op de aanwezige veiligheidsdiensten en stamoudsten. In de overige 3 tribale districten werden er in 2020 slechts 9 van de 169 incidenten gerapporteerd. Ook in de eerste helft van 2021 zette deze trend zich voort en vonden er in de 3 overige districten 19 van de 251 gerapporteerde conflict gerelateerde incidenten plaats.

Ook het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale “peace committees” en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, geviséerd worden.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa, hoewel bijna 17.000 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Verzoeker stelt dat sjieten wel degelijk gevaar lopen in Pakistan en haalt hierbij verscheidene stukken landeninformatie aan:

"Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat Shi'a-personen rechtstreeks worden geviséerd in Kurram, waar verzoeker vandaan komt. Conflicten tussen sjieten en soennieten hebben zich immers herhaaldelijk voorgedaan, met name in 1961, 1971, 1987, 1996, 2007, 2008, 2009, 2010 en 2011. Door deze conflicten heeft het Haqqani-netwerk met name in Kurram voet aan de grond kunnen krijgen en steeds meer sjieten als doelwit kunnen kiezen: "The Haqqani Network has increasingly turned their attention to Kurram Agency over the past several years as a potential sanctuary for the Haqqanis and affiliated terrorist organizations. (...) The Haqqani Network's earliest reported involvement in Kurram peace talks dates back to early 2009, though they have been involved in fighting the Shia in Upper Kurram to facilitate access to Afghanistan since at least 2008 (executive summary)" ; "On February 5, 2011, Shia and Sunni communities in Parachinar, Kurram announced an end to a four-year-long feud. The years of fighting left over 2.000 people (...). In exchange for brokering the peace between Sunnis and Shias, the Haqqanis allegedly received the authority to operate through Shia-controlled terrain in central and upper Kurram (...). In mid-March 2011, however some attacks resumed on Shia convoys. These culminated in an attack on Shia vehicles in Lower Kurram near Baggan on March 25, 2011. Up to thirteen people were killed and as many as forty-five kidnapped (though some were later released) (pp. 10-11)" (Jeffrey Dressier and Reza Jan, "The haqqani Network in Kurram - implications of a growing insurgency", mei 2011, beschikbaar op: <https://www.jstor.org/stable/pdf/resrep07892.1.pdf>) (stuk 3).

Hoewel onlineverslagen suggereren dat de conflicten tussen de verschillende sjiitische en soennitische stammen zich sinds 2011 hebben gestabiliseerd, is het belangrijk op te merken dat niet alle incidenten noodzakelijkerwijs door de Pakistaanse autoriteiten worden bekendgemaakt: "Au Pakistan des milliers de chiites ont récemment mis fin au plus important sit-in jamais vu dans la ceinture tribale, près de l'Afghanistan. Pendant huit jours, des milliers d'hommes et de femmes ont passé des journées entières sous le soleil de Parachinar, exigeant la justice. Depuis le début de l'année, la ville a subi quatre attentats. Le plus important, survenu le 23 juin, a tué plus de soixante-dix personnes et en a blessé près de deux cent cinquante. Malgré cette vague d'attentats sans précédent, les médias locaux n'ont pratiquement rien

couvert de ces protestations, pour ne pas déplaire à l'armée" (Arte, "Parachinar, la ville qui résiste aux islamistes radicaux 17 juli 2017, beschikbaar op : <https://info.arte.tv/fr/parachinar-la-ville-qui-resiste-aux-islamistes-radicaux>) (stuk 4).

Tot staving van zijn verzoek legt verzoeker een artikel voor uit oktober 2021, waarin melding wordt gemaakt van de dood van verschillende personen in een stammenconflict. In het artikel wordt met name gesteld dat de overheidsinstanties deze conflicten niet melden en niet optreden om ze te voorkomen: *" L'État et les institutions de l'État jouent jour après jour avec la vie et les biens du peuple pour atteindre leurs objectifs en poussant les habitants du district de Kurram de Parachinar dans la mêlée des conflits tribaux pendant des années dans le cadre d'un programme spécifique. La culpabilité du peuple a aussi sa place mais le silence du gouvernement et des institutions gouvernementales est un tueur vénéneux qui avale la vie de nombreux êtres humains. Plus d'une douzaine de personnes ont été tuées et plusieurs autres ont été blessées dans la récente guerre de deux jours entre les tribus Pewar et Gidu. L'administration civile, la police et les agences de sécurité sont des spectateurs silencieux assis sur leurs factures parce qu'ils ne veulent pas de paix durable ici.*

5 octobre - Piwar est le dernier village de la nation chiite à Parachinar. Il est entouré par les montagnes Mengal et Kharoti. Des complots et des tentatives ont été faits dans le passé pour capturer ce village. Les forêts des régions montagneuses sont la propriété du peuple de Piwar, la nation chiite. C'est ainsi que la dispute a commencé, les gens de Piwar sont allés abattre les forêts, on leur a tiré dessus et certains d'entre eux ont été enlevés. Ce sont tous des gens pauvres qui ont besoin de bois de chauffage pour passer l'hiver. C'est dommage que les agences gouvernementales qui ont vu tout cela et soient restées silencieuses. Cela dit, ce ne sont là que quelques-uns des sharewares de définition d'objectifs que vous pouvez utiliser. Mais l'escarmouche s'est transformée en armes lourdes et les forces de sécurité sont arrivées à la conclusion qu'un cessez-le-feu était nécessaire. Quelques jours avant l'affrontement, trois soldats chiites du FC ont été empoisonnés dans la région de Rawali. (...) Une fois de plus, la voie est ouverte aux émeutes chiites-sunnites à Parachinar. L'État et les institutions de l'État jouent jour après jour avec la vie et les biens du peuple pour atteindre leurs objectifs en poussant les habitants du district de Kurram de Parachinar dans la mêlée des conflits tribaux pendant des années dans le cadre d'un programme spécifique.

La culpabilité du peuple a aussi sa place, mais là où il y a un mandat du gouvernement et des institutions gouvernementales, où des manifestants pacifiques sont abattus au nom de l'autorité, où en réprimant les soldats pour avoir fait entendre la voix des droits fondamentaux, où les habitants ne sont pas autorisés à entrer dans la ville sans autorisation au nom de la sécurité.

Dans une telle situation, comment est-il possible pour deux tribus de donner aux deux tribus amplement l'occasion de combattre et de tuer les vieux conflits qui sont dans l'attention du gouvernement et des institutions et sont également conscients de sa réalité et une douzaine de personnes sont tuées dans un jour ? En présence des officiels, les tribus se débattent et se versent le sang et le gouvernement regarde le spectacle ?

Dés le premier jour, sur la base de conflits, une conspiration organisée a été ourdie pour donner une couleur professionnelle à chaque petit problème dans lequel des milliers de précieuses vies humaines ont été perdues » (officieuze vertaling)

("L'Incident des martyrs et l'incompétence des institutions gouvernementales", 26 oktober 2021, beschikbaar

*op: [*Aangezien verzoeker een op zijn godsdienst gebaseerde vrees aanvoerde en aangaf dat hij afkomstig was uit een regio waar stammenconflicten \(met name tussen sjiieten en soennieten\) schering en inslag waren, kon het CGVS redelijkerwijs niet oordelen dat hij zich niet op persoonlijke elementen baseerde. In het bijzonder, zoals in het volgende hoofdstuk wordt besproken, werd zijn broer rechtstreeks getroffen."*](https://irja.news/2021/10/26/%D8%B4%DB%81%D8%AF%A7%D8%A6%DB%92%D9%BE%DB%8C%D9%88%D8%A7%DA%[onleesbaar]) (stuk 5).</i></p></div><div data-bbox=)*

Voorts stelt verzoeker dat de video's van de begrafenis van zijn broer wel degelijk bewijswaarde hebben. Deze verschillende video's moeten worden beschouwd als begin van bewijs daar verzoeker ook het paspoort van zijn broer overlegde, zodat kan worden nagegaan dat het wel degelijk om dezelfde persoon in de video's gaat. De video's zijn ook gedateerd op september 2005, hetgeen overeenstemt met verzoekers verklaringen dat zijn broer stierf in 2005.

Bovendien heeft verzoeker, ondanks diens jonge leeftijd ten tijde van de feiten, gedetailleerd beschreven hoe zijn broer werd vermoord. De bestreden beslissing hecht onterecht waarde aan de onwetendheid van verzoeker omtrent de identiteit van de daders, daar hij al had aangegeven dat niemand het wist.

Voorts stelt verzoeker dat de bestreden beslissing onterecht afleidt uit zijn facebook en Instagram dat zijn broer M. nog in leven zou zijn. Verzoeker gaf immers gedegen verklaringen waaruit bleek dat er geen enkele aanwijzing was dat het profiel van op facebook van diens broer A. was. Verzoeker stelt tevens dat het facebookprofiel naar waar de bestreden beslissing verwijst niet is opgenomen in het administratief dossier. Verzoeker legt thans het facebookprofiel van zijn broer A. (K.) neer zodat men kan zien dat het om een vergissing gaat. Ook wat verzoekers instagram-account betreft kan niet worden gesteld dat het loutere feit dat verzoeker iemand volgt met de naam 'M. H.', een profiel dat behalve de naam en de profielfoto niet openbaar is, betekent dat het ook degelijk om zijn overleden broer gaat. Er zijn immers vele M. H. terug te vinden op Instagram. Daarbij kan men op instagram zich ook voordoen als een ander persoon. Bijgevolg is het bewijs van sociale netwerksites onvoldoende om verzoekers verklaringen over zijn broer, zoals die blijken uit de video, ter discussie te stellen.

De bestreden beslissing stelde verder dat verzoeker familieleden had in Pakistan, zijn vader en een broer. Verzoeker stelt dat zijn vader en broer aan opium verslaafd zijn en hij weinig contact ermee heeft. Deze verslaving verklaart ook het irrationale gedrag van zijn vader en broer. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd ook niet gevraagd waarom zijn vader en broer teruggingen naar Pakistan en werd er ook niet gepolst naar de persoonlijkheden van zijn vader en broer. Het feit dat zijn twee familieleden zich in Pakistan bevinden betekent niet dat verzoeker daar veilig zal zijn. Elke situatie moet individueel worden beoordeeld.

Verzoeker stelt verder dat de bestreden beslissing twijfelt aan het feit dat hij nooit terugkeerde naar Pakistan, maar hiervoor geen enkel objectief bewijs neerlegt.

Voorts stelt de bestreden beslissing dat verzoeker zijn vriendenlijst op facebook verborg na afloop van het persoonlijk onderhoud, hetgeen tekenend was voor diens gebrek aan oprechtheid. Verzoeker werd echter niet geconfronteerd met deze conclusie en kon aldus niet uitleggen dat hij een berg van vriendschapsverzoeken ontving van personen uitdezelfde regio. Verzoeker legt een screenshot neer van deze verzoeken. Uit dit enkele feit kan niet worden afgeleid dat verzoeker terug naar Pakistan kan worden gestuurd.

Uit het bovenstaande blijkt dat verzoeker een reële inspanning leverde om zijn verzoek te staven met een resem aan documenten. De bestreden beslissing twijfelt ook niet aan verzoeker en zijn familie hun verblijf in Iran. De bestreden beslissing vond ook geen tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker, evenmin stelde de beslissing dat verzoekers verklaringen niet plausibel waren. De bestreden beslissing gaf ook niet aan de door verzoeker verstrekte informatie zou worden tegengesproken door objectieve informatie. Verzoeker heeft tevens zo spoedig mogelijk om internationale bescherming verzocht.

Voorts stelt verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus conform artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Hij licht dit toe als volgt:

"Op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet: "§2. Ernstige schade bestaat uit (...) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

In haar arrest Diakité, omschrijft het Hof van Justitie van de Europese Unie de begrippen van internationaal of binnenlands gewapend conflict als een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden' (HvJ, 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, para. 28).

In zijn beslissing stelt het CGVS reeds: "De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020- 2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken. de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA) (...) In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan. is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio" (bestreden beslissing, p. 3).

Inderdaad blijkt uit de beschikbare informatie dat het niveau van geweld in de gehele provincie bijzonder hoog blijft: "In July 2019 it was reported that in Dera Ismael Khan, multiple security operations were carried out in the past but the area still continues to serve as a fertile ground for extremists to breed and thrive. In August 2019, Gandhara reported that members of the TTP have returned to Buner district and established checkpoints. Gandhara cited locals, who were unsure of the threat that the TTP in Buner may pose. The military and the police were conducting search and strike operations. In Bajaur and Mohmand districts, 'the Taliban has forced local businesses to pay protection money'. In October 2020, Gandhara stated that the TTP has returned to some districts of Malakand Division. Lower Dir has seen a rise in violent incidents in 2020. Local residents, cited by Gandhara in October 2020, mentioned that several locals received death threats from the Taliban. At the end of May 2018, the FATA merged with KP. The newly merged tribal districts are governed under provincial laws of KP. According to a report of International Crisis Group in August 2018, years of military operations in former FATA broke the TTP's hold over most of the tribal belt but also displaced millions of residents, destroyed homes and ruined livelihoods. In 2018, it was reported that security in those areas has 'improved but remains fragile' according to International Crisis Group. PIPS noted that in 2020 there was no considerable progress in the reform process in former FATA. In 2018 and 2019, it was reported that the networks of the TTP were still active either in Afghanistan or in districts of KP such as Tank, Dera Ismael Khan, North and South Waziristan. (...) ACLED collected data on 127 violent events in KP province. 768 from reports in open sources in the year 2020, 68 of which were coded as battles, 32 as explosions/remote violence and 27 as violence against civilians. North Waziristan stood out as the district where most incidents were reported with 34 violent events, followed by Peshawar with 15 violent events. PIPS documented a total of 155 incidents of violence in the province in 2020. This included 79 'terrorist attacks', 28 anti-militant operational strikes by security forces, 9 armed clashes/encounters between security/law enforcement personnel and militants, 10 foiled terror plots, 6 incidents of faith-based violence, three inter-militant clashes, 10 targeted attacks and 10 cross-border attacks. PICSS observed 109 militant attacks in 2020. From 1 January 2021 to 31 July 2021, ACLED coded 127 violent events in KP province. 72 of which were coded as battles, 29 as explosions/remote violence and 26 as violence against civilians. (...) According to PIPS in 155 incidents of violence of various types. 253 people were killed and 258 people wounded in the province in 2020" (pp. 78-81).

"In 2020, a slight increase in violent incidents was observed by FRC in this tribal district compared to 2019. In total, FRC counted three violent incidents in 2020 compared to one in 2019. The same upward trend was noted in the number of casualties in 2020. FRC counted 19 casualties (1 killed, 18 injured) in 2020 compared to 2 casualties (2 injured) in 2019. PIPS mentioned 3 'terrorist attacks' in 2020 in Kurram in which 2 people were killed and 17 injured. From 1 January 2021 to 31 July 2021, FRC documented 8 violent incidents in Kurram which caused 18 casualties (11 killed and 7 injured). From 1 January until 31 July 2021, PIPS counted one 'terrorist attack' in Kurram tribal district in which one person got killed. According to PIPS this attack was carried out by affiliates of IS. In May and July 2020, Kurram tribal districts witnessed two sectarian-related bomb blasts. In May 2021, clashes between the protesters and personnel of the law enforcement agencies occurred in Sadda. In these clashes, eight people were injured. At the end of June 2021, 16 labourers working at a mobile tower site in Kurram tribal district were kidnapped by militants. After one day, ten labourers were released. Security force personnel organised a search operation whereby three militants and two security force personnel were killed. Five labourers were rescued after an exchange of fire with militants. The body of one labourer was found" (pp. 86-87) (EASO, "Country of Origin Information, Report. Pakistan, Security Situation", oktober 2021, beschikbaar op https://coieaso.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_Situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_Pakistan_security_situation_20211027.pdf).

De conclusie van het CGVS lijkt dus in tegenspraak met wat hierboven (in de bestreden beslissing) is gesteld: "Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt" (bestreden beslissing, p 4).

Bovendien heeft het CGVS verzoeker nooit verzocht om informatie over de veiligheidssituatie in zijn provincie ("U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt", bestreden beslissing, p. 4). Het CGVS verwacht immers in het algemeen dat verzoekers het over hun persoonlijke situatie hebben en niet over de algemene situatie. Dit element kan hem derhalve niet rechtmatig worden verweten. In de bestreden beslissing wordt met name geen rekening gehouden met het feit dat hij een sjiit is, hetgeen

door de andere partij niet wordt betwist Deze religieuze overtuiging vormt echter noodzakelijkerwijs een extra risicofactor waarmee het CGVS rekening had moeten houden.

Bovendien heeft het CGVS geen rekening gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker toen het verklaarde dat "Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld" (bestreden beslissing, p. 4).

Verzoeker gaf tijdens zijn persoonlijke onderhoud te kennen dat hij vreesde bijzonder te worden gevisieerd wegens zijn godsdienstige overtuiging als sjiiet. Het CGVS zelf verklaart in de beslissing: "Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit" (bestreden beslissing, p 3). Bijgevolg is de redenering van de wederpartij noodzakelijkerwijs onjuist wanneer zij stelt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aanvoert die het risico verhogen dat hij door geweld wordt getroffen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoekers godsdienstige gezindheid, die in Pakistan een minderheid vormt, hem een grotere kans geeft om door geweld te worden getroffen.

Ten slotte heeft Meneer H. Pakistan meer dan 15 jaar geleden verlaten. Uw Raad heeft al geoordeeld dat: "Te dezen kan niet worden betwist dat verzoeker een laaggeschoolde soenniet, reeds 11 jaar geleden Irak is ontvlucht. Hoewel verzoeker de stad kent, kan er in alle redelijkheid van worden uitgegaan dat hij niet vertrouwd is met de manier waarop het blind geweld in Bagdad zich op heden manifesteert -uit de COI blijkt dat de typologie van het geweld evolueert- en evenmin met de mechanismen die inwoners van de stad hebben ontwikkeld om er, in de mate van het mogelijke, op te anticiperen of mee om te gaan. Verzoeker verklaarde ook dat zijn ouders met meer leven en dat hij niemand meer heeft in Bagdad. (...) Gelet op de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker en mede in acht genomen het geheel van de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan, is de Raad van oordeel dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2. c) van de Vreemdelingenwet » (RvV - arrest nr 207 614 van 9 augustus 2018)".

In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, kan verzoeker persoonlijke omstandigheden invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Khyber-Pakhtunkwa in zijn hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat hij bij een terugkeer naar Kabul een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

- "The Haqqani network in Kurram – The Regional Implications of a Growing Insurgency", van Jeffrey Dressler and Reza Jan voor ISW, mei 2011 (stuk 3);
- "Parachinar, la ville qui résiste aux islamistes radicaux", van Arte, 17 juli 2017 (stuk 4);
- "L'incident des martyrs et l'incompétence des institutions gouvernementales", van irja.news, 26 oktober 2021 (stuk 5);
- USB-stuk met de video's van zijn broers begrafenisceremonie (stuk 6);
- Screenshot van het facebook-profiel van A. (stuk 7);
- Instagram zoekopdrachten voor "M. H." (stuk 8);
- Screenshot van vriendschapsverzoeken voor het facebook-profiel van verzoeker (stuk 9).

2.1.3. In een aanvullende nota van 19 april 2022 legt verzoeker landeninformatie neer over het geweld dat plaatsvindt tegen de sjiieten in de stad Peshawar. Hij citeert uit een artikel "Pakistan bombing kills dozens in Shia mosque in Peshawar" van BBC News van 4 maart 2022 (<https://www.bbc.com/news/world-asia-60617108>):

"A hospital spokesman said more than 190 people were wounded in the suspected suicide attack on the Shia mosque while Friday prayers were being held. Some of the injured are said to be in a critical condition. No group has yet said it carried out the attack. Thousands of people have been killed, most of them Shias, in Pakistan's sectarian violence in recent years. (...) The blast blew out windows in nearby buildings. Local people have been helping ferry the dead and injured in their cars or on motorbikes.

"We have declared an emergency at the hospitals, " said Muhammad Asim Khan, a spokesman for Peshawar's Lady Reading Hospital, who updated an earlier death toll from police that stood at 30".

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing stelde terecht dat verzoeker zijn gegronde vrees voor vervolging tegenover Pakistan niet aannemelijk maakt, omdat hij dit niet *in concreto* kon aantonen.

Waar verzoeker algemene landeninformatie aanbrengt waaruit blijkt dat er geweldsincidenten plaatsvinden tegen de sjjiitische bevolking in Pakistan, gaat hij er aan voorbij dat de bestreden beslissing reeds terecht oordeelde dat het louter verwijzen naar de algemene situatie onvoldoende is om een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker *in concreto* aan te tonen. Verzoekers verwijzing naar het overlijden van diens broer kan evenmin worden beschouwd als een concreet element dat enig risico in hoofde van verzoeker aantoont. De Raad stelt immers vast dat de bestreden beslissing pertinent opmerkte dat het beweerd overlijden van verzoekers broer niets zegt over de omstandigheden waarin zijn broer zou zijn overleden. Wat het videobewijs betreft legt verzoeker thans ook geen enkele vertaling neer van wat er wordt gezegd tijdens de begrafenis waardoor de Raad ook geen enkele context kan ontwaren. Het loutere feit dat de video gedateerd is van 2005 zegt evenmin iets over de omstandigheden van het overlijden van verzoekers broer. Uit verzoekers verklaringen kan ook niet worden afgeleid in wat voor omstandigheden diens broer overleed behoudens dat deze werd neergeschoten en een willekeurig slachtoffer was. Verzoeker kan niet zeggen door wie of waarom zijn broer werd gedood (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7, 8). Gezien verzoeker deze informatie ontbreekt kan verzoeker niet worden gevolgd dat het overlijden van zijn broer door het soennitisch-sjiitisch conflict werd veroorzaakt. Voorts stelde de bestreden beslissing terecht dat het gegeven dat verzoekers gehele familie regelmatig zou terugkeren naar Pakistan geheel afbreuk doet aan diens veralgemeende vrees tegenover Pakistan. Temeer daar verzoeker voorhoudt dat zijn familie zou worden gedood bij een terugkeer naar Pakistan, maar zijn broer tegelijkertijd terugkeerde om te huwen en diens vader en broer thans in Pakistan verblijven, alsook zijn ooms (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 10, 13, 14, 23).

De motivering in de bestreden beslissing waar twijfel wordt geuit omtrent het overlijden van verzoekers broer M. betreft overigens een overvloedige motivering daar verzoeker het overlijden van zijn broer situeert in 2005, wat het bovenal niet langer relevant maakt voor de beoordeling van de actuele situatie. Verzoeker kan dit voorval overigens op geen enkele manier verbinden met zijn vrees bij een terugkeer naar Pakistan, zoals hierboven is vastgesteld.

Waar verzoeker voorhoudt dat hij niet kan terugkeren naar Pakistan stelde de bestreden beslissing terecht dat verzoeker enkel algemeenheden aanhaalde maar op geen enkele concrete wijze aantoonde dat diens lange verblijf in Iran zijn terugkeer naar Pakistan zou bemoeilijken, dan wel onmogelijk zou maken in de zin dat hij hiervoor internationale bescherming behoeft. Verzoeker beschikt daarbij over de nodige taalvaardigheid en het netwerk bij een terugkeer naar Pakistan. Daarbij keerden de familieleden van verzoeker veelvuldig terug naar Pakistan. Verzoeker stelt in dit verband dat hij weinig contact zou hebben met zijn vader en broer en ze zouden bovendien drugsverslaafd zijn. De drugsverslaving van verzoekers broer en vader is evenwel een blote bewering vanwege verzoeker. Daarbij is het niet duidelijk hoe hun drugsverslaving verzoekers terugkeer naar Pakistan zou belemmeren. De Raad merkt hierbij op dat uit zijn verklaringen blijkt dat zijn broer A. vanuit Pakistan documenten zond naar verzoeker in België (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4, 5). Verzoeker stelde ook expliciet dat hij contact heeft met zijn vader en broer in Pakistan (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14). Verder stelde verzoeker dat A. voorzag in het onderhoud van de familie (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17). Verzoeker kan aldus niet ernstig beweren dat hij geen contact zou hebben met zijn vader en broer, dan wel dat hij niet zou kunnen rekenen op hun steun.

De bestreden beslissing stelt verder: *"Bovendien kunnen vraagtekens worden gesteld bij uw bewering zelf nooit richting Pakistan te zijn getrokken. Immers kan niet worden ingezien waarom uw moeder, vader en broer een paspoort zouden aanvragen én vernieuwen, doch dit voor u zouden hebben nagelaten. Te meer ook de rest van uw familie over en weer zou reizen, lijkt het maar weinig waarschijnlijk dat u nooit deze*

stap zou hebben gezet. Dit vermoeden wordt overigens bevestigd daar, ofschoon u beweerde niemand te kennen in Parachinar/Pakistan, uw vriendenlijst op Facebook voornamelijk uit regiogenoten bestaat.” De Raad merkt hierbij op dat er niet met zekerheid kan worden voorgehouden dat verzoeker zelf terugkeerde naar Pakistan omwille van diens facebook-vriendenlijst en het reisgedrag van zijn ouders en oudere broers. Het betreft aldus geen determinerende overweging, doch wel een zoveelste indicatie dat verzoeker bij terugkeer naar Pakistan geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kan maken.

Behoudens de overvloedige motivering omtrent de ongeloofwaardigheid van het overlijden van verzoekers broer M. I. in 2005, is de motivering in de bestreden beslissing pertinent en correct. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De bestreden beslissing oordeelde op dit punt op goede gronden als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PCK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noorden Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals “Zarb e-Azb” en “Radd-ul-Fasaad”, hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, is de groepering zich aan het hergroeperen in bepaalde regio's.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft, waarvan meer dan 80% in rurale gebieden leeft. Volgens ACLED werden er in 2020, 127 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 155 incidenten, waarvan het gros aanvallen van gewapende groeperingen waren. PICSS registreerde in deze periode 109 aanvallen door militanten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 127 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 77 en PICSS van 121 veiligheidsincidenten (waarvan 72 aanvallen door militanten). Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber. In Bajaur nam het aantal incidenten in 2021 en gedurende de eerste 7 maanden van 2021 toe. Ook in Khyber nam het aantal incidenten toe in de verslagperiode. Het geweld in Khyber en Bajaur is voornamelijk doelgericht, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Wat betreft Noorden Zuid- Waziristan zet de trend die reeds verschillende jaren bestaat zich verder in de verslagperiode. In 2020 nam zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers in Noord- en Zuid-Waziristan toe, een trend die zich verderzet in 2021. De doelgerichte moorden worden vooral op stamoudsten gepleegd. Daarnaast was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen, en hoewel er in de eerste helft van 2021 weliswaar sprake is van een toename van het aantal burgerslachtoffers, blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de gehele provincie beperkt bleef.

Het merendeel van het conflict-gerelateerd geweld dat in 2020 in de voormalige FATA-districten voorkomt, vindt voornamelijk plaats in Noord- en Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber alwaar de TTP probeert haar machtspositie terug te versterken door het uitvoeren van doelgerichte aanvallen op de aanwezige veiligheidsdiensten en stamoudsten. In de overige 3 tribale districten werden er in 2020 slechts 9 van de 169 incidenten gerapporteerd. Ook in de eerste helft van 2021 zette deze trend zich voort en vonden er in de 3 overige districten 19 van de 251 gerapporteerde conflict gerelateerde incidenten plaats.

Ook het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale “peace committees” en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, geviséerd worden.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa hoewel bijna 17.000 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Het betoog in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. De door verzoeker bijgebrachte informatie is immers dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa is gebaseerd. Verzoeker toont niet aan dat er actueel in verzoekers regio van herkomst, de provincie Khyber-Pakhtunkwa, sprake is van een situatie van een gewapend conflict waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Het gegeven dat verzoeker sjiit is kan niet worden aanzien als een persoonlijke omstandigheid die het risico ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van verzoeker doet verhogen, daar geweld tegen een geloofsstrekking niet kan worden aanzien als willekeurig geweld, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Evenmin kan verzoekers langdurige verblijf in Iran als een persoonlijke omstandigheid worden aangemerkt daar uit het bovenstaande mag blijken dat verzoeker zich kan vestigen in Pakistan onder meer gezien diens sterke familiale banden in het land. Verzoeker brengt dienaangaande ook geen elementen aan waaruit zou blijken dat diens lange afwezigheid uit Pakistan hem vatbaarder zouden maken om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook bevestigd.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa in Pakistan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa in Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP